

Bruxelles, den 1.6.2022
COM(2022) 253 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET**

Mod et mere bæredygtigt fiskeri i EU: status og retningslinjer for 2023

{SWD(2022) 157 final}

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Mod et mere bæredygtigt fiskeri i EU: status og retningslinjer for 2023

1. INDLEDNING

Denne meddelelse indeholder yderligere oplysninger om status for europæisk fiskeri og udstikker retningslinjerne for Kommissionens forslag og konsultationer med tredjelande om fiskerimulighederne for 2023, som har til formål yderligere at styrke genopretningen af nogle bestande og beholde sunde bestande på det niveau, der giver det maksimale bæredygtige udbytte (MSY).

Fiskeriet er samlet set stadig mere bæredygtigt takket være sektorens indsats for ikke blot at forbedre bestandenes situation yderligere, men også for at opretholde en god tilstand for bestande, der befiskes bæredygtigt. Dette har ført til, at endnu flere bestande har nået bæredygtige niveauer med rigtig gode resultater, særlig i den nordøstlige del af Atlanterhavet.

På internationalt plan fortsatte EU i 2021 med at være en vigtig drivkraft for yderligere fremskridt i regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er). Der er dog behov for en yderligere indsats, særlig i Middelhavet, hvor situationen fortsat giver anledning til bekymring, og i Østersøen, hvor den seneste tids forbedringer er vendt til en negativ udvikling på grund af pres på miljøet og de marine økosystemer fra andre kilder.

Siden februar i år har Ruslands militære aggression mod Ukraine påvirket fiskeriet set ud fra adskillige perspektiver, særlig i Sortehavet. Udviklingen i sikkerhedssituationen i Sortehavet har resulteret i en afbrydelse af fiskeriaktiviteterne med et midlertidigt forbud mod fiskeri af sikkerhedsmæssige årsager i visse medlemsstaters farvande, f.eks. rumænske farvande i Donaudeltaet, der grænser op til Ukraine, mens andre lande langs Sortehavets kyst har udsendt sikkerhedsadvarsler på regionalt plan til sektoren. Desuden har Ruslands militære aggression ført til afbrydelser af handelsstrømmene, påvirket udsendelsen af videnskabelig rådgivning og visse forhandlinger på internationalt niveau og ført til højere energipriser, hvilket gør det nødvendigt at anvende kriseforanstaltninger inden for rammerne af Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond for at afhjælpe de væsentlige markedsforstyrrelser i sektoren. Dette viser, hvor væsentligt det er at styrke modstandsdygtigheden yderligere for at garantere fødevarer sikkerheden i Europa og at nå målene i den grønne pagt, særlig ved hjælp af mere innovation og yderligere omstilling på energiområdet.

2. FREMSKRIDT I RETNING AF ET MERE BÆREDYGTIGT FISKERI I EU

2.1. UDVIKLINGEN I BIOMASSEN OG FISKERIPRESSET

For at sikre, at fiskeriaktiviteterne er bæredygtige, kræver det, at der ikke fanges flere fisk, end der tilgår bestandene hvert år. En bestand befiskes bæredygtigt på MSY-niveau, når

forholdet mellem den faktiske fiskeridødelighed (F) og fiskeridødeligheden ved MSY (F_{MSY}) er 1 eller derunder.

I 2020 fortsatte det samlede fiskeripres i EU-farvandene med at falde, og bestandenes tilstand blev fortsat forbedret. Navnlig er det godt at se, at **den samlede fiskeridødelighed i 2020 for første gang faldt til under 1 i den nordøstlige del af Atlanterhavet** takket være sektorens indsats. Visse andre bestande overfiskes dog stadig og/eller er uden for sikre biologiske grænser, hvilket kræver yderligere fremskridt, hvis målene i den fælles fiskeripolitik skal nås. I Østersøen er de seneste års positive tendens blevet vendt på grund af den alvorlige miljømæssige situation og tidligere tiders overfiskeri. Dette har ført til et tab af levesteder for en række bestande, et fald i antallet af fisk i havet og til mindre størrelser for torsk i Østersøen og nu også for andre bestande i Østersøen. I Middelhavet blev der konstateret fremskridt i retning af at nå MSY-målet for EU-bestande og fælles bestande, som forvaltes henholdsvis ved hjælp af den flerårige plan for det vestlige Middelhav¹ henholdsvis af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM), idet fiskeridødeligheden faldt til under 2 for første gang siden 2003.

2.2. FISKERIMULIGHEDERNE FOR 2022

De fiskerimuligheder, der er fastsat for 2022, er et vigtigt skridt i retning af en bæredygtig fiskeriforvaltning.

I **Atlanterhavet, Østersøen og Skagerrak/Kattegat** er fiskerimulighederne primært defineret som fangstbegrænsninger i form af samlede tilladte fangstmængder (TAC'er).

I disse områder blev fangstbegrænsningerne for **bestande, der kun forvaltes af EU**, fastsat i overensstemmelse med MSY for alle bestande, hvor indikatoren for fiskeridødeligheden var tilgængelig, med undtagelse af sild i den vestlige del af Østersøen, hvor der blev truffet andre strenge foranstaltninger i overensstemmelse med den flerårige plan for Østersøen. Der blev også truffet yderligere beskyttelsesforanstaltninger for bestande, hvis situation er vanskelig, f.eks. torsk i Kattegat, torsk i den østlige del af Østersøen og torsk i den vestlige del af Østersøen. Samlet set anerkender medlemsstaterne rundt om Østersøen og de berørte interessenter, at der skal sættes ind for at genopbygge vigtige kommercielle bestande i Østersøen, og udtaler, at de gør deres bedste for at bidrage til at nå dette mål.

For bestande, som deles med Det Forenede Kongerige, blev begge parter enige om fangstbegrænsninger inden den frist, der er fastsat ved handels- og samarbejdsaftalen², idet disse blev fastsat i overensstemmelse med MSY for de fleste bestande, som der foreligger rådgivning for. Kun for fire bestande (hvor der i rådgivningen blev anbefalet nulfangst) blev

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1022 af 20. juni 2019 om en flerårig plan for fiskeriet, der udnytter demersale bestande i det vestlige Middelhav, og om ændring af forordning (EU) nr. 508/2014 (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 1).

² Handels- og samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side, ST/5198/2021/INIT (EUT L 149 af 30.4.2021, s. 10).

der truffet en anden afgørelse, idet parterne blev enige om en lav fangstbegrænsning, som kun omfatter bifangster, for at forhindre choke-situationer i blandede demersale fiskerier. For én bestand blev der opnået enighed om en lille TAC for fortsat at give mulighed for indsamling af data.

For så vidt angår **bestande, der deles trilateralt med Norge og Det Forenede Kongerige**, blev de tre parter enige om at stræbe efter at opnå en yderligere genopretning af torsk i Nordsøen ved at fortsætte gennemførelsen af afhjælpende foranstaltninger og ved at fastsætte TAC'en under den videnskabelige rådgivning for adskillige andre bestande, som interagerer med torsk i blandet fiskeri. TAC'erne for sild blev fastsat under den videnskabelige rådgivning. Den eneste **MSY-vurderede bestand, der deles bilateralt med Norge**, blev fastsat på MSY-niveau.

Når det drejer sig om **bestandene** af makrel, blåhvilling og atlantisk-skandinavisk sild, blev kyststaterne³ enige om overordnet set at fastsætte TAC'erne på MSY-niveau. Drøftelser om deleordninger er på dagsordenen i 2022 for at undgå, at der i mangel af sådanne ordninger forekommer overfiskeri.

I Middelhavet og Sortehavet, som er karakteriseret ved flerartsfiskeri og mange bestande, der deles med tredjelande, befiskes mange bestande stadig over bæredygtige niveauer, mens fiskeridødeligheden kom tættere på det bæredygtige niveau for nogle bestandes vedkommende, idet syv bestande nåede F_{MSY} i 2020. Der skal fortsat gøres intensive bevaringsbestræbelser for at nå MSY-målet i senest 2025, særlig ved at anvende den flerårige plan for det vestlige Middelhav samt GFCM's nye 2030-strategi⁴. Med fiskerimulighederne for 2022 gennemføres en omfattende pakke af foranstaltninger, som GFCM vedtog i 2021.

I betragtning af målet i **den flerårige plan for det vestlige Middelhav** om befiskning af alle demersale bestande på MSY-niveau senest i januar 2025 indeholder forslaget til fiskerimuligheder en integreret og samlet tilgang, som bygger på forskellige forvaltningsværktøjer, og med hvilken der indføres en incitamentsmekanisme, som giver mulighed for en forøgelse af fiskeriaktiviteterne som belønning for brugen af mere selektive redskaber og effektive områdelukninger. Medlemsstaterne opfordres til at fastsætte foranstaltninger med henblik på at drage fordel af denne mekanisme. Desuden vedtog Rådet de maksimale fangstbegrænsninger for de mest overfiskede dybvandsrejer og værdier for den maksimale tilladte fiskeriindsats for langlinefartøjer.

Intensivt arbejde inden for rammerne af **GFCM**, som støttes af EU's konsekvente holdning i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er), førte til vedtagelsen af væsentlige afgørelser. Der blev opnået enighed om en langsigtet forvaltningsplan vedtaget af GFCM for små pelagiske arter i Adriaterhavet, der tager sigte på at skabe højt udbytte på lang sigt i overensstemmelse med MSY, og som indeholder reducerede fangstbegrænsninger i 2022 for

³ De kyststater ved det nordøstlige Atlanterhav, der har interesse i de pågældende bestande, er Den Europæiske Union, Det Forenede Kongerige, Norge, Island, Færøerne, Grønland og Det Russiske Føderation.

⁴ <https://www.fao.org/gfcm/2seas1vision/GFCM2030Strategy/es>

ansjos og sardiner og en fastfrysning af kapaciteten for pelagiske trawlere og notfartøjer. GFCM besluttede også at gennemføre en banebrydende flerårig plan for demersale bestande i Adriaterhavet, hvorved der fastsættes en øvre kapacitet for både bund- og bomtrawlere for at nå MSY-målet for alle vigtige bestande i 2026. GFCM vedtog også begrænsninger for fiskeriet efter ædelkoral, fastsatte et loft over fiskeriindsatsen efter guldmakrel i internationale farvande i Middelhavet og dybvandsreje i Det Joniske Hav, Det Levantinske Hav og Sicilienstrædet samt fangstbegrænsninger for spidstandet blankesten. GFCM besluttede desuden at videreføre foranstaltningerne til beskyttelse af europæisk ål. Hvad angår arterne i Sortehavet blev der fastsat TAC'er for pighvar i henhold til GFCM-planen, og der blev fastsat en autonom kvote for brisling.

3. STATUS OVER EU'S FISKERFLÅDE

Den fælles fiskeripolitik omfatter også forvaltningen af fiskerflådernes størrelse for at sikre, at deres fangstkapacitet er i ligevægt med fiskebestandenes produktionspotentiale. Overskydende fiskerikapacitet er økologisk og økonomisk set ikke ønskelig, da den udsætter bestandene for risiko for overudnyttelse, medfører forbrug af brændstof uden noget fornuftigt formål og mindsker rentabiliteten.

Medlemsstaterne skal holde deres flåder inden for de nationale lofter for fartøjskapacitet (bruttotonnage (BT) og maskineffekt (kW)). De skal skride til handling for at reducere kapaciteten af flåder, som ikke er i ligevægt, ved at udarbejde årlige rapporter om flådernes biologiske og økonomiske bæredygtighed, og i de tilfælde, hvor der foreligger dokumentation for uligevægt, skal de fremlægge planer for at afhjælpe denne uligevægt inden for en klart fastsat tidsplan. Enhver kapacitet, som trækkes tilbage med offentlig støtte, må ikke erstattes.

I forhold til 2020 faldt antallet af fartøjer, bruttotonnagen og maskineffekten en smule med henholdsvis 0,07 %, 0,1 % og 0,1 %. Som følge heraf bestod den flåde, der var registreret i EU (herunder den del, der var aktiv i regionerne i den yderste periferi) i december 2021 af 74 380 fartøjer med en bruttotonnage på 1 320 362 BT og en maskineffekt på 5 304 015 kW.

Medlemsstaterne angiver i deres rapporter for 2021, at de holder flåderne inden for lofterne og således opfylder kravene i artikel 22 i forordning (EF) nr. 1380/2013. Der er dog alvorlig bekymring med hensyn til nøjagtigheden og pålideligheden af medlemsstaternes angivelser af maskineffekt og de data, der ligger til grund for de nationale rapporter, samt eksistensen eller nøjagtigheden af de handlingsplaner, som medlemsstaterne skal udarbejde i henhold til artikel 22 i forordningen om den fælles fiskeripolitik.

Rapporterne viser, at der er væsentlige huller i leveringen af biologiske data i regionerne i den yderste periferi og i den østlige del af Middelhavet og leveringen af økonomiske indikatorer. Bulgarien, Cypern, Spanien, Frankrig, Grækenland, Irland, Italien, Malta, Portugal og Sverige havde alle segmenter med 50 fartøjer eller derover, for hvilke enten biologiske eller økonomiske data ikke var tilgængelige. For Cypern, Frankrig, Irland og Sverige oversteg det 200 fartøjer.

For så vidt angår handlingsplanerne, ser de ikke altid ud til at være tilstrækkelige til at afhjælpe uligevægten. Dette er særlig bekymrende i Østersøen, hvor reduktionen af fiskerimulighederne sandsynligvis vil skabe yderlige uligevægt, og i Middelhavet, hvor bestandene befiskes med 1,94 gange MSY-niveauerne, og hvor medtagelse af mere specifikke mål i handlingsplanen kunne danne grundlag for at gøre fuld brug af EHFAP-midlerne.

Da endeligt ophør med fiskeriaktiviteter er et af de værktøjer, der støttes af EHFAP med henblik på at eliminere strukturel overkapacitet i flåderne, opfordrer Kommissionen medlemsstaterne til at tilpasse de EHFAP-programmer, der er under udarbejdelse for perioden 2021-2027, til deres flådeforvaltningspolitik.

Parallelt hermed er Kommissionen i færd med at kontakte relevante medlemsstater og anmode hver enkelt om at afhjælpe problemerne.

4. ØKONOMISKE RESULTATER

Efter adskillige år med overkommelige priser er **brændstofpriserne** steget kraftig siden marts 2022 og er blevet fordoblet i forhold til gennemsnitsprisen i 2021. EU-fiskerflåden betalte ca. 1,1-1,2 EUR pr. liter brændstof medio marts 2022.

Indtil rapporten fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) om EU-fiskerflådens økonomiske resultater (forventes i juli 2022) foreligger, viser tidlige skøn, at hvis energipriserne forbliver på det nuværende niveau, vil EU-27's fiskerflåde samlet set miste 0,3 mia. EUR i driftsoverskud i 2022.

Virkingen af stigningerne i energipriserne varierer meget blandt de forskellige EU-fiskerflåder og fiskeredskaber. Ca. 40 % af den ikkeindustrielle flåde, 66 % af den industrielle flåde og 87 % af fjernfiskerflåden vil ikke være rentabel, hvis energipriserne forbliver på det nuværende niveau i resten af 2022. De segmenter af flåden, der anvender brændstofintensive redskaber som f.eks. trawl, er blandt de mest påvirkede.

Disse skøn vil blive behandlet yderligere i STECF's juli-rapport, som vil blive medtaget i drøftelserne om fiskerimulighederne for 2023.

Den 25. marts 2022 traf Kommissionen desuden som reaktion på krisen hasteforanstaltninger ved at aktivere **EHFAP-krisemekanismen**, som giver medlemsstaterne mulighed for at yde EHFAP-støtte for at afbøde de væsentlige markedsforstyrrelser, som krisen forårsager. Dette kan kombineres med andre tilgængelige krisepakker, som har til formål at afbøde virkningerne af krisen, særlig de midlertidige kriserammebestemmelser for statsstøtte. Muligheden for at overføre op til 10 % af alle uudnyttede kvoter til næste år forbliver også i kraft. Desuden foreslog Kommissionen den 13. april 2022 en lovgivningsmæssig ændring af Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF), som vil muliggøre yderligere kriseforanstaltninger.

5. LANDINGSFORPLIGTELSEN

Landingsforpligtelsen har til formål at øge selektiviteten og mindske niveauerne af uønskede fangster ved at sikre, at alle fangster landes.

Ifølge rådgivningen fra STECF og ICES (Det Internationale Havundersøgelsesråd) er **niveauerne af uønskede fangster fortsat høje** i mange blandede demersale fiskerier i EU-farvande (20-30 % i det udvidede Nordsøområde, Det Keltiske Hav og Biscayabugten og ved den iberiske kyst). Desuden giver rapporterne fra medlemsstaterne fortsat kun begrænsede oplysninger om de socioøkonomiske virkninger af landingsforpligtelsen.

Med henvisning til de ni delegerede forordninger med nærmere bestemmelser for gennemførelsen af landingsforpligtelsen bemærker STECF, at der mangler viden om undtagelsers indvirkning på fiskeridødeligheden på grund af utilstrækkelig rapportering af fangster, der smides ud i henhold til undtagelser. Kommissionen vil derfor samarbejde med medlemsstaternes regionale grupper om at foretage en **gennemgang af alle eksisterende undtagelser** fra landingsforpligtelsen i 2023.

Støtte til gennemførelse af landingsforpligtelsen ydes af **EHFF** og **EHFAF** — med en høj andel af offentlig støtte. Det skal i denne sammenhæng nævnes, at medlemsstaterne i 2020 ydede over 86 mio. EUR i støtte til foranstaltninger vedrørende landingsforpligtelsen, hvilket var mere end i noget foregående år. Mens støtten til tekniske foranstaltninger, der tager sigte på at forbedre selektiviteten fortsat voksede, viser en detaljeret analyse også, at størstedelen af den økonomiske støtte var rettet mod forskning til støtte for undtagelser og mod opgraderinger af IT-systemer, som har til formål at give en mere effektiv udnyttelse af kvoterne. Selv om der blev gennemført adskillige projekter og forsøg med redskaber, er anvendelsen af disse i flåderne ikke så udbredt, som det kunne forventes. STECF påpegede også, at medlemsstaterne syntes at lægge større vægt på at vedtage undtagelser end på at forbedre selektiviteten.

Derfor opfordrer Kommissionen fortsat medlemsstaterne til at **gøre bedre brug af midlerne for at sikre yderligere innovation og faktisk brug af mere selektive fiskeredskaber og metoder**, forbedre kontrollen og opnå en vis værdi fra de uønskede fangster (uden at skabe et struktureret marked for sådanne fangster).

Kontrol og håndhævelse af landingsforpligtelsen er fortsat problematisk. Resultaterne af de revisioner, som Kommissionen iværksatte i 2020, viser, at de medlemsstater, hvor der er gennemført revision, ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til at sikre effektiv kontrol og håndhævelse af landingsforpligtelsen, og at der er tale om et betydeligt udokumenteret udsnid af fangster fra de erhvervsdrivendes side. Dette bekræftes af andre rapporter, herunder tre evalueringer af overholdelsen, der er foretaget af Det Europæiske Fiskerikontrolagentur (EFCA). STECF peger dog på fremskridt inden for pilotprojekter gennemført af medlemsstaterne vedrørende elektroniske overvågningssystemer som et positivt og innovativt skridt, som vil bidrage til den effektive gennemførelse af landingsforpligtelsen. Da overvågning og håndhævelse af landingsforpligtelsen er vigtig for at nå målene i den fælles fiskeripolitik, indledte Kommissionen i 2021 **traktatbrudsprocedurer**

mod Spanien, Frankrig, Belgien, Irland og Nederlandene, fordi disse medlemsstater ikke har truffet passende foranstaltninger til at sikre kontrol, håndhævelse og inspektion af landingsforpligtelsen og sikre detaljeret og nøjagtig dokumentation af fangsterne. Når medlemsstaterne ikke træffer passende foranstaltninger på disse områder, har det konsekvenser i form af potentielt store mængder urapporterede eller fejlrapporterede fangster.

Kommissionen arbejder også fortsat sammen med medlovgiverne om at nå til enighed om en aftale om en revideret **fiskerikontrolordning**⁵, navnlig med henblik på at indføre krav om brug af elektroniske fjernovervågningsværktøjer, som er den mest effektive og omkostningseffektive måde at overvåge overholdelsen af landingsforpligtelsen på. Indsamling og rapportering af fangstdata er også fortsat afgørende for kvaliteten af den videnskabelige rådgivning og dermed for opnåelsen af MSY.

6. HOVEDBUDSKABER OG RETNINGSLINJER FOR FORSLAGENE TIL FISKERIMULIGHEDER FOR 2023

6.1. Vigtige skridt i fastsættelsen af de kommende fiskerimuligheder

Ligesom i tidligere år vil Kommissionen basere sine forslag til fiskerimuligheder for 2023 på ICES' og STECF's videnskabelige rådgivning, de afgørelser, der er truffet under bilaterale forhandlinger med tredjelande, afgørelser truffet af RFFO'erne i 2022 og en socioøkonomiske analyse. Mens den videnskabelige rådgivning for nogle få bestande kan være forsinket på grund af virkningerne af Ruslands invasion af Ukraine på ICES' aktiviteter, forventes dette ikke at påvirke tidsplanen for de relevante rådssamlinger. Kommissionen vil medtage så mange bestande som muligt i sine første forslag til fiskerimuligheder.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne og interessenterne til at tage den videnskabelige rådgivning i betragtning, så snart den er offentligt tilgængelig. Interessenterne kan også fremsætte henstillinger gennem de rådgivende råd, de nationale myndigheder eller individuelt.

Kommissionen vil gennemføre en række konsultationer med Det Forenede Kongerige, Norge og kyststaterne i perioden oktober-december 2022 med henblik på at afslutte dem i rette tid til, at resultaterne kan medtages ved Rådets (landbrug og fiskeri) samling i december.

Udover at fastsætte fiskerimuligheder vil Kommissionen året igennem bestræbe sig på at gøre fremskridt med hensyn til ordninger for vidt udbredte bestande, der er fælles med tredjelande, som i øjeblikket ikke er omfattet af en sådan ordning, for at sikre en bæredygtig udnyttelse af fælles bestande.

6.2. Fastsættelse af fiskerimuligheder for de forskellige havområder

For **bestande i Østersøen, Skagerrak/Kattegat og de sydvestlige farvande, hvor forvaltningen udelukkende varetages af EU**, vil Kommissionen foreslå at fastholde

⁵ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 1967/2006 og (EF) nr. 1005/2008 og ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1139 for så vidt angår fiskerikontrol (COM(2018) 368 final af 30.5.2018).

fiskeridødeligheden på det nuværende niveau eller reducere den i overensstemmelse med MSY-niveaue, når rådgivningen for bestandene foreligger. Hvis forvaltningsplanerne giver mulighed for mere fleksibilitet til at fastsætte fangstbegrænsninger, vil Kommissionen muligvis foreslå at benytte de øvre MSY-værdier for sunde bestande på betingelse af, at det i den videnskabelige rådgivning anses for nødvendigt for at nå målene i den flerårige plan for blandet fiskeri. For bestande, hvor der i rådgivningen blev anbefalet nulfangst, eller hvor biomassen er reduceret så meget, at bestandene ligger under en sikker grænseværdi, vil der blive foreslået afhjælpende foranstaltninger inden for rammerne af de relevante flerårige planer med henblik på at genoprette bestandene. Der vil blive lagt større vægt på at få en fuldstændig MSY-videnskabelig evaluering af andre vigtige bestande så hurtigt som muligt.

I forbindelse med gennemførelsen af landingsforpligtelsen vil de minimis-undtagelserne og undtagelserne begrundet i høje overlevelsesserater blive fratrukket STECF's rådgivning, hvor det er relevant. Kommissionen vil også evaluere medlemsstaternes fremskridt med hensyn til at gennemføre de nuværende foranstaltninger til reduktion af bifangster.

For **bestande, der deles med tredjelande** (Det Forenede Kongerige, Norge og kyststaterne), er antallet af TAC'er, der fastsættes i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning, steget i 2022, både for bestande, der er omfattet af MSY-rådgivning, og for bestande, der er omfattet af forsigtighedsbaseret rådgivning. For 2023 vil EU bygge på erfaringerne fra 2022 og fortsat stræbe efter bæredygtige TAC'er i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning, således som fastsat i den fælles fiskeripolitik og handels- og samarbejdsaftalen. Kommissionen agter at indlede konsultationerne, særlig med Det Forenede Kongerige og med Norge, så tidligt som muligt i efteråret, afhængigt af, hvornår den videnskabelige rådgivning foreligger.

EU har også presset på for at indlede konsultationer om kvotedeling for tre vidt udbredte bestande (makrel, blåhvilling og norsk vårgydende sild), som deles med andre kyststater. For så vidt angår makrel, har konsultationerne været i gang siden marts 2022, og de berørte parter er enige om, at konsultationerne om blåhvilling og norsk vårgydende sild bør intensiveres fra september. Unionen har opfordret alle parter til at muliggøre et bæredygtigt kompromis, som ikke bringer EU's og EU-industriens legitime interesser i fare.

For **Middelhavet og Sortehavet** er det yderst vigtigt, at medlemsstaterne fortsætter deres bestræbelser på at nå målene i den flerårige plan for det vestlige Middelhav og GFCM's mål, og at der vedtages og gennemføres ambitiøse operationelle programmer for EHFAF med henblik på udarbejdelsen af ledsageforanstaltninger. Med forslaget til fiskerimuligheder tages der sigte på at gennemføre den flerårige plan for det vestlige Middelhav, herunder yderligere reduktioner, og på at udvikle de forvaltningsværktøjer, der skal til for at opnå MSY senest i januar 2025 for alle bestande, på grundlag af en helhedsorienteret tilgang over en toårig periode.

Mens gennemførelsen af den flerårige plan for det vestlige Middelhav er blevet evalueret årligt af STECF, siden planen blev vedtaget, vil Kommissionen iværksætte det indledende arbejde til senest i juli 2024 at rapportere om resultaterne af planen og dens virkninger på de

pågældende bestande og på fiskeriet efter dem, i overensstemmelse med kravet i den flerårige plan.

Udover gennemførelsen af den flerårige plan for det vestlige Middelhav, som er afgørende for Middelhavsflådernes fremtid, er forvaltningen af fælles bestande også nødvendig for at sikre lige konkurrencevilkår for alle fiskere i Middelhavet. Derfor vil Kommissionen med medlemsstaternes støtte fortsat være proaktiv inden for GFCM. I denne ånd vil forslaget til fiskerimuligheder for 2023 også omfatte GFCM's foranstaltninger med en forlængelse af de allerede gældende foranstaltninger og medtagelse af de supplerende foranstaltninger, som vedtages på GFCM's årsmøde i november. Hvad angår arterne i Sortehavet vil der blive foreslået TAC'er og kvoter for pighvar i overensstemmelse med den afgørelse, som GFCM træffer i november 2022.

I betragtning af den kritiske tilstand, som bestanden af europæisk ål befinder sig i, er Kommission i færd med at undersøge, hvordan den seneste rådgivning fra ICES om nulfangst⁶ skal håndteres, og hvordan der skal følges op på medlemsstaternes fremskridt med gennemførelsen af åleforvaltningsplaner og foranstaltninger i henhold til åleforordningen⁷.

Endelig arbejder GFCM i øjeblikket på forskellige forvaltningsforanstaltninger, der skal træffes, særlig på grundlag af resultaterne af de nyligt afsluttede forskningsprogrammer om europæisk ål⁸. I denne forbindelse vil GFCM's videnskabelige organ i juni vedtage særlig rådgivning om forvaltningen af europæisk ål i Middelhavet. Dette vil blive lagt til grund for de beslutninger, der skal træffes om mulige forvaltningstilgange i EU.

7. KONKLUSION

I 2021 blev fiskeriet i EU stadig mere bæredygtigt, med undtagelse af Østersøen, hvor nogle kommercielle bestande, der tidligere var vigtige, er i tilbagegang på grund af den miljømæssige situation i Østersøen. Der er behov for en yderligere indsats, særlig i Middelhavet. Med sine forslag til fiskerimuligheder for 2023 vil Kommissionen stræbe efter en yderligere genopretning af bestandene og en konsolidering af de bestande, for hvilke der allerede er opnået bæredygtige niveauer.

Udover fiskeressourcernes tilstand er det også nødvendigt at være opmærksom på det mere overordnede marine økosystem. I den ånd er Kommissionen i færd med at udarbejde en handlingsplan for bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af de marine økosystemer. Med planen tages der sigte på at beskytte følsomme arter og levesteder ved hjælp af foranstaltninger, der støttes af en forbedret videnbase, og som øger synergierne mellem fiskeriet og interessenterne på miljøområdet og støtter sektoren for at sikre en retfærdig og

⁶ ICES' rådgivning 4. november 2021: [ele.2737.nea \(ices.dk\)](https://www.ices.dk/publications/2021/04/2021-04-01): "ICES anbefaler, at der i henhold til forsigtighedsprincippet **bør være nulfangst i alle habitater i 2022.**"

⁷ Rådets forordning (EF) nr. 1100/2007 af 18. september 2007 om foranstaltninger til genopretning af bestanden af europæisk ål (EUT L 248 af 22.9.2007, s. 17).

⁸ <https://www.fao.org/gfcm/technical-meetings/detail/en/c/1507967/>

rimelig omstilling. Denne støtte vil fortsat være af afgørende betydning i de kommende måneder og år for at sikre fiskeriets modstandsdygtighed, særlig i forbindelse med Ruslands militære aggression mod Ukraine og miljø- og klimakrisen.

Kommissionen vil se nærmere på gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik i en rapport, som skal vedtages inden årets udgang.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne, de rådgivende råd, interessenterne og offentligheden til at give feedback om denne meddelelse senest den 31. august 2022.

Planlagt tidsplan for arbejdet⁹

Hvornår	Hvad
Maj - november 2022	Videnskabelig rådgivning fra ICES
Juni - ultimo august 2022	Offentlig høring om meddelelsen
Ultimo august 2022	Kommissionens vedtagelse af forslaget til fiskerimuligheder i Østersøen
September - december 2022	Årlige konsultationer om fiskerimuligheder med Det Forenede Kongerige, med Det Forenede Kongerige og Norge og med Norge
Medio september 2022	Kommissionens vedtagelse af forslaget til fiskerimuligheder i Middelhavet og Sortehavet
Oktober 2022	Rådets møde om fiskerimuligheder i Østersøen Konsultationer med kyststaterne om vidt udbredte bestande i det nordøstlige Atlanterhav
Ultimo oktober 2022	Kommissionens vedtagelse af forslaget til fiskerimuligheder i Atlanterhavet/Nordsøen
7.-11. november 2022	GFCM's årsmøde
2. december 2022	STECF's bestandsvurdering og forvaltningsrådgivning
December 2022	Rådets møde om fiskerimuligheder i Atlanterhavet/Nordsøen Rådets møde om fiskerimuligheder i Middelhavet og Sortehavet

⁹ For bestande, der forvaltes af RFFO'er i EU-farvande og visse andre farvande, vedtages fiskerimulighederne efter RFFO'ernes årlige møder ved hjælp af regelmæssige revisioner af Rådets fiskerimulighedsforordning.